

Teijo Piilonen

Syntymävuosi: 1963

Ammatti: toimittaja

Lehden perustiedot

Tekemäsi lehti tai lehdet: Nysä, Nyt Syömään! (sarjakuvalehti)

Roolisi lehdessä: päätoimittaja (Nysä)

Minä vuosina teit lehteä tai lehtiä: 1979-1981

Julkaistujen numeroiden määrä, painosmäärät ja ilmestymisajankohdat: Olisko 5-6 ilmestynyt. Ensimmäisen painos oli 30 kpl, viimeinen saattoi olla jopa 150 tai 200.

Asuinkunta lehteä tehdessä: Äänekoski

Vanhempien ammatit tai yhteiskuntaluokka:

Lehti

A. Lehden teon aloittaminen

- 1. Miksi aloit tehdä lehteä? Oliko lehdelläsi esikuvia pienlehtien joukossa tai muualla? Olitko tehnyt aiemmin esimerkiksi koululehteä?**
Harrasteena oli tehty 4H-kerhon lehteä, joka kiersi yksittäiskappaleena sitten talosta taloon luettavana. En tiedä oliko suoria esikuvia, tavallaan kaikki ne joita 1970-luvun lopulla alkoi pulpahtaa. Parhaiten jäi mieleen varmasti Hilse! Sen ensimmäiset numerot olivat legendaarisia.
- 2. Millaisella porukalla teitte lehteä? Oliko porukan sisällä työnjakoa?**
Meitä oli vajaat kymmenen kaveria siinä. Jokainen mietti, minkälaista aineistoa voisi lehteen tuottaa. Jotkut tekivät enemmän, jotkut vähemmän.
- 3. Missä lehti kopioitiin? Oliko käytössä valokopio- vai offset-menetelmä?**
Yksi meistä opiskeli Helsingissä, jossa toimi silloin jotain pikku offset-monistamoita. Lehtien nitominen hoidettiin itse talkoilla.

B. Lehden muoto ja sisältö

- 4. Miten lehti taitettiin? Oliko sinulla aiempaa kokemusta taittamisesta?**
Ei ollut, mutta piirtämisen harrastajana se ei ollut ongelma. Päinvastoin, yksi mukavista puolista lehden kasaamisessa.
- 5. Millaisista aiheista kirjoitit lehteen tai lehtiin? Vaikuttivatko lukijoiden oletetut kiinnostuksen aiheet lehteen?**

Eihän siinä lainkaan mietitty sitä, mikä lukijoita kiinnostaa. Sen kun tehtiin vaan. Oli vain hienoa tehdä omaa lehteä.

6. Miten hyvin koit lehden heijastavan omaa persoonaasi?

No siinähan sai tehdä tasan tarkkaan sitä mitä halusi ja heijastella mitä lystäsi.

7. Jos kirjoitit kuin omaan lehteese, mihin lehtiin? Miten muihin lehtiin kirjoittelu erosi oman lehden teosta?

En kirjoittanut muualle.

C. Pienlehtiyhteisö ja ympäröivä kulttuuri

8. Miten lehteä levitettiin? Millaisia ajatuksia sinulla oli levittämisen suhteen?

Myytiin kädestä käteen koulussa, rokkikeikoilla ja festareilla. Muistan että ekan lehden painos osoittautui niin pieneksi, että piti suorastaan valita ostajat... Se myyminenhan oli mukavaa puuhaa, pääsi hyvin juttuun ihmisten kanssa esim. just festareilla.

9. Millaisia suhteita sinulla oli muihin pienlehtien tekijöihin? Millaiseksi koit pienlehtiyhteisön?

Se oli yksi hienoista puolista näiden tekemisessä. Lehtiä vaihdeltiin päittäin, yleensä postitse tai sitten usein kun nähtiin muita myymässä tuotteitaan festareilla. Tuntui siltä että samanhenkisiä ihmisiä löytyi muista tekijöistä. Ja innostus oli valtava.

10. Millainen oli naisten asema pienlehtipiireissä?

Aika vähän naisia oli tekijöiden joukossa. Alavudella ilmestyi Riimu-niminen lehti... Tampereella jokin sarjakuvalehti, nyt en muista nimiä. Ne olivat ainakin naisten tekemiä.

11. Miten tutustuit punkkiin ja miten punk vaikutti lehteen?

Pienlehdet olivat osa punk-kulttuuria: jokainen voi tehdä mitä vain, vaikka ei osaisikaan. Ja niin tehtiin! Olennainen osa ne olivat myös sikäli, että punk ja punkbändit olivat näkyvästi esillä lähes kaikissa lehdissä. Punk-kulttuuri kaikkienensa synty monien asioiden rykelmänä, on vaikea sanoa mikä oli ennen toista. Mutta symbioosi oli vahva. Aika mahtavaa, että nuorisoinnostui soittamaan, kirjoittamaan, piirtämään, valokuvaamaan... Oi niitä aikoja!

12. Oliko punk vain musiikkia ja musiikki vain punkkia?

Viittaan edelliseen vastaukseen: punk ei missään nimessä ollut vain musiikkia, siihen liittyivät nämä muut alakulttuurit. Ja kyllä muutakin musiikkia kuvaan mahtui, vaikka juuri 1970-80-lukujen vaihteessa punk olikin useimmille ylivoimaisesti suurin innoittaja.

13. Miten suhtauduit korkea- ja populaarikulttuuriin pienlehtivuosina? Entä politiikkaan?

Punk-kulttuuriin varmasti kuului se, että esimerkiksi korkeakulttuurille ei tarvitse kumarrella, kun on tämä oma juttu. Populaarikulttuuri kai oli kirosana progeporukoille 1970-luvun alussa, ehkä vähän myös punkväelle, mutta en usko että niin merkittävästi. Punk ehkä lisäsi nuorten kiinnostusta politiikkaan, vaikka moni ei lopulta tainnut olla siitä oikeasti kovin kiinnostunut. Henki oli aika vahvasti kallellaan vasemmalle. Siitä muuten keuhut vasemmiston nuorisjärjestöille, että oivalsivat ajan hengen ja lähtivät mukaan tähän järjestämällä keikkatilaisuuksia ym.

D. Lehden tekemisen jälkeen

14. Milloin ja miksi lopetit lehden tekemisen? Seurasitko pienlehtimaailmaa vielä sen jälkeen?

Lopetimme Nysän tekemisen 1981 - samana vuonna perustimme Äänekosken Sarjakuvaseuran, joka julkaisi muutaman numeron verran Nyt Syömään! -nimistä sarjakuvalehteä. Seurasin kyllä, mutta aktiivisuus väheni aika nopeasti. En jaksanut jo R-kioskeihin päätynyttä Hilsettäkään kovin innokkasti lukea.

15. Miten koit siirtymän hardcore-aikakauteen vuoden 1982 paikkeilla?

Mikä ihmeen hardcore-aikakausi..?

16. Miten lehdenteko vaikutti myöhempään elämääsi (esimerkiksi ystäväpiiri, arvot, ammatti)?

En tiedä vaikuttiko tuo lehdenteko. Kirjoittaminen ja toimittaminen olivat aina kiinnostaneet, joten tuo oli yksi välivaihe siihen, että toimittamisesta tuli oikeasti ammatti. Aika moniin pienlehtipiireissä tutustuneeseen ihmiseen on sittemmin törmännyt toimittajien ammattikunnassa.

17. Jos jatkoit myöhemmin journalistista toimintaa, koitko pienlehtitaustan vaikuttaneen toimittajantyöhösi esimerkiksi tyylin tai työskentelytapojen kautta?

En koe että se olisi vaikuttanut millään tavalla. Kyllä ne opit on hankittu sitten myöhemmin.

E. Vapaata muistelua ja pohdintaa pienlehdistä

Se koko punk-kulttuurin aika oli hienoa. Kuten aiemmin sanoin, oli erikoista että nuorison harrastus suuntautui tällaiseen toimintaan, että tehtiin tosi aktiivisesti jotain. Esim. levyjen ja painotuotteiden tekeminen oli siihen aikaan teknisesti ja taloudellisesti paljon vaikeampaa kuin nykyään. Se oli kuitenkin tullut mahdolliseksi suhteellisen pienillä kustannuksilla, mikä tuntui kiehtovalta. Fiilis oli varmasti huikea kaikilla jotka saivat käteensä juuri tehdyn omakustanningsinglen tai juuri painetun pienlehden. Sisältö oli lopulta toissijaista, tärkeintä oli se, että tehtiin ja harrastettiin. Miten hienolla tavalla nuoriso purki energiaansa!

Nykytekniikka on muuttanut maailmaan huimasti. En osaa kuvitella, mistä voisi syntyä vastaava ilmiö, joka synnyttäisi vastaavaa yhteisöä. Ehkä niitä on, mutta niitä ei osaa näin keski-ikäisenä tunnistaa...